

Οι χιονοδρόμοι εόρτασαν τον προστάτη τους στο ορεινό Σέλι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 2 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ στο Χιονοδρομικό Κέντρο στο ορεινό Σέλι.

Στη Θεία Λειτουργία παρευρέθηκαν οι Βουλευτές Ημαθίας κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος, κ. Αναστάσιος Μπαρτζώκας και κ. Βασίλειος Κοτίδης, ο Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Χιονοδρομικού Κέντρου, αρκετοί χιονοδρόμοι και ευλαβείς προσκυνητές, ενώ στο τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε μνημόσυνο για τους αιμνήστους χιονοδρόμους και συμβούλους του Χιονοδρομικού Κέντρου.

Στη συνέχεια στις εγκαταστάσεις του χιονοδρομικού κέντρου **ευλόγησε τη βασιλόπιτα του Χιονοδρομικού Κέντρου,**

παρακάθισε στην εόρτια τράπεζα που παρέθεσε το διοικητικό συμβούλιο και ευχήθηκε με τη χάρη και την ευλογία του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ, του προστάτου των Χιονοδρόμων και η φετινή χιονοδρομική χρονιά να τύχει της ίδιας επισκεψιμότητας και διάρκειας με την περσινή.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: Όπως κά-θε χρόνο έτσι καί φέτος τιμούμε σή-με-ρα τή μνήμη ενός ιδιαιτέρως προσφι-λοῦς ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἁγίου Σερα-φείμ τοῦ Σαρῶφ, ἐδῶ στὸν ἱερό ναό πού ἀφιερῶσαμε στή μνή-μη του.

Ἀσκητῆς στίς παγω-μέ-νες ἐρήμους τῆς Ρω-σίας, ἀ-σκήθηκε ὁ ἅγιος Σε-ραφείμ στήν ὑπα-κοή, στήν ταπει-νο--φροσύνη, στήν ἐγκράτεια, στή σιω-πή, στήν προσευχή, καί κάθαρε μέ τόν πνευ-μα-τικό ἀγῶνα τήν ψυχή του «ἀπό παντός μο-λυσμοῦ σαρκός καί πνεύ-ματος», ἔτσι ὥστε νά ζεῖκαί νά ἀνα-πνέει ἐν Κυ-ρίῳ, νά ζεῖ καί νά κινεῖται, ὅπως ἀκριβῶς περι-γρά-φει ὁ ἀπό-στο-λος Παῦ-λος, λέ-γοντας: «εἰ ζῶμεν ἐν πνεύματι πνεύματι καί στοι-χῶ-μεν».

Πολλές φορές πιστεύου-με ὅτι ἡ πνευ-ματική ζωή εἶναι κάτι ἀπο-λύ-τως ἐσω--τερικό, εἶναι κάτι πού πα-ρα-μέ-νει κρυφό, εἶναι κάτι πού δέν φαίνεται ἐξω-τερικά, καί μέ αὐτόν τόν τρόπο ἐξαπα-τοῦμε τόν ἑαυ-τό μας.

Ἡ πνευματική ζωή δέν εἶναι ἀσφα-λῶς κάτι πού διατυμπα-νί-ζε-ται ἢ κάτι πού ἐπιδεικνύεται, εἶναι ὅ-μως κάτι πού φαί-νεται μέσα ἀπό τίς πρά-ξεις καί τά ἔργα

τοῦ πνευ-μα-τικοῦ ἄν-θρώ-που.

Δέν μπορεί νά ζεῖ κα--νεῖς καθο-δη-γούμε-νος ἀπό τό πνεῦμα τοῦ Θε-οῦ καί ἡ ζωή του νά μὴν ἐκ-φράζει καί νά μὴν ἀκτι-νο-βολεῖ αὐτό τό πνεῦ-μα.

Δέν μπορεί νά ζεῖ κανεῖς ἐν Χριστῷ καί ἡ ζωή του καί οἱ πρά-ξεις του νά μὴν ἀπο---πνέουν «εὐω-δία Χρι----στοῦ».

Δέν μπορεί νά ζεῖ κανεῖς ἐν ἀγίῳ Πνεύματι καί ἡ ζωή του νά μὴν εἶναι γεμάτη ἀπό τούς καρπούς τοῦ πα-να-γίου Πνεύ-ματος.

Δέν μπορεί νά ζεῖ πνευματική ζωή χω-ρίς ἀγάπη γιά τόν Θεό καί τόν ἀδελφό μας, χωρίς χαρά καί χωρίς εἰρήνη.

Ζωή ἐν πνεύματι δέν ὑφίσταται, ὅταν ὁ ἄν-θρωπος ἐκνευρίζεται, ἀδη----μο-νεῖ, συμπεριφέ-ρε--ται ἢ ἐκ-φρά-ζ-εται μέ σκληρότητα, μέ κακία, μέ μίσος πρός τόν ἀδελ-φό του.

Ἡ ζωή ἐν πνεύ-ματι δέν συμβι-βά-ζεται μέ τήν ἀνυπο-μονησία, μέ τήν ἀπο-γοή-τευση, μέ τήν κυρι-αρ--χία τῶν ἐπιθυμιῶν καί τῶν παθῶν, μέ τήν ἑλ-λει-ψη ἐγκρα-τείας.

Ἴσως κάποιοι ἀντιτεί-νουν ὅτι ἡ ζωή αὐτή ἡ πνευ-μα-τική δέν εἶναι μιά ζωή πού μπορεί νά ζήσει ὁ ἄν-θρω-πος τῆς ἐποχῆς μας, δέν εἶναι μιά ζωή πού μπορεί νά ζή-σει κανεῖς μέσα σ' ἕ-να κόσμο πού κατα-κλύ-ζεται ἀπό τά ὑλικά ἀγα-θά, πού βομ-βαρδί-ζεται ἀπό κάθε εἶδους προ-κλήσεις, πού οἱ πει-ρα-σμοί ἀποτε-λοῦν ἀνα-πό--σπαστο μέρος τῆς κα-θη-με-ρινότητος τοῦ ἄν-θρώ-που.

Ὅμως ἀκριβῶς ἐπειδὴ ζοῦμε σέ μιά τέτοια ὑλόφρονα καί ὑλιστι-κή ἐποχή, ἔχουμε πε-ρισσότερο ἀ-νά--γκη ἀπό τή ζωή τοῦ πνεύματος, ἔχουμε πε-ρισ-σό-τερο ἀνάγκη ἀπό μιά ζωή σάν αὐτή πρός τήν ὁποία μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός καί τήν ὁποία ἔζησαν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκ-κλησίας μας. Γιατί ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ζοῦμε στόν σύγ-χρο-νο κό-σμο, ὅλα αὐτά τά ὁποῖα μᾶς ἐλ-κύουν καί μᾶς ἐντυ-πω-σιάζουν, ὁ πλοῦ-τος, ἡ δόξα, οἱ ἡδονές τοῦ κόσμου, ἡ εὐ-κολία μιᾶς ζωῆς χω-ρίς ἡθι-κές δε-σμεύ-σεις καί χωρίς τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀντί νά μᾶς προσ-φέ-ρουν τή χα-ρά μᾶς προσ-φέ-ρουν τή δυ-στυχία.

Τό βλέπουμε κα-θη-με-ρι-νά γύ-ρω μας. Περι-φέ-ρονται οί ἄν-θρω-ποι, καί ἰδιαίτερα οί νέοι, ἀνι-κα-νο-ποίητοι καί δυ-στυχι-σμέ--νοι, ἐνῶ δέν τούς λείπει τίποτε, ἐνῶ ἀπο-λαμ-βάνουν τά πά-ντα. Πε-ρι-φέ-ρονται νέοι πού δέν αἰσθάνο-νται κανένα ἐνδιαφέρον καί καμία χαρά γιά τή ζωή, πού προσπαθοῦν νά τήν βροῦν καί νά τήν ζήσουν σέ ἐπικίνδυνα ὑπο-κατάστατά της πού συχνά τούς ὀδηγοῦν ἀκόμη καί στόν θάνατο.

Καί γιατί συμ-βαί-νει αὐ-τό; Γιατί φρο-ντί-ζουν νά ἱκανο-ποι-οῦν μόνο τό σῶ--μα καί ἀδια-φοροῦν γιά τό πνεῦ-μα καί τήν ψυ-χή τους.

Ἄν ὅμως ἀπο-φα-σί-σου-με νά ζή--σουμε πράγ-μα-τι «ἐν πνεύ---ματι», ἂν ἀπο-φασί-σου-με νά ζή-σου-με καί ἐμεῖς ὅπως ἔζησε ὁ ἅ-γιος Σεραφεῖμ τοῦ Σά-ρωφ, τότε θά αἰσθαν-θοῦ-με μέσα στήν ψυχή μας καί τή ζωή μας τή γαλήνη καί τήν εὐτυχία πού αἰσθα-νό-ταν καί ὁ ἅγιος Σερα-φεῖμ. Αὐτήν τή γαλήνη πού ἀκτι-νοβο-λοῦσε καί τό πρόσωπό του πρὸς ὅλους ἐκείνους πού τόν ἐπισκε-πτόταν καί τούς ἔκανε ὄχι μόνο νά ἀνα-παύονται ἀπό τήν τα-λαιπωρία τοῦ ταξιδιοῦ μέχρι νά φθάσουν στό ἀσκητήριό του, ἀλλά καί ἀπό ὅ,τι βάρυνε τήν ψυχή τους. Θά αἰσθαν-θοῦ-με μιά χαρά ἀνάλογη μέ αὐτή πού αἰσθάνονται, θά ἔλεγα, οἱ χιονοδρόμοι, διασχίζοντας τό πάλλευκο καί καθαρό χιόνι, ἀλλά ἡ χαρά αὐτή δέν θά εἶναι προσωρινή, θά εἶναι μόνιμη, γιατί θά εἶναι πνευματική.

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ στήν ἀρχή τοῦ νέου χρόνου ἄς εἶναι μία παρότρυνση γιά ὅλους μας, γιά νά προσπαθῇ-σου-με τή νέα χρονιά νά ζήσουμε καί ἐμεῖς «ἐν πνεύματι», ὅπως ἔζησε καί ἐκεῖνος, καί τότε θά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)